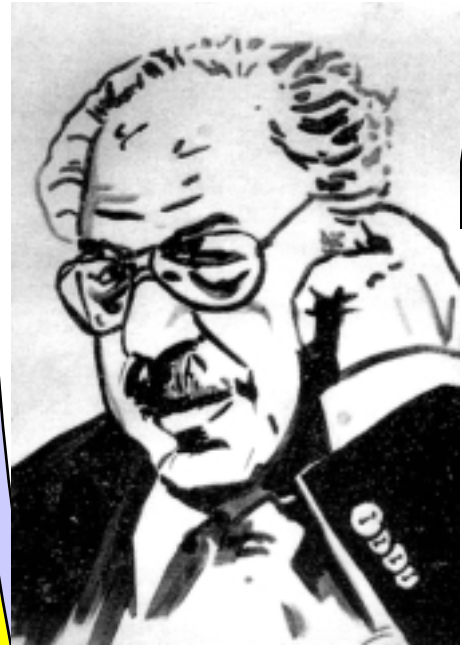

Ùkđš Włłš

(۳-۳)

فەلەكەدین كاكەیی

(ز)

مال خراب!

نیشتیمان، هممووی، بهدهستهوهبوو، لی چیت لهو نیشتیمانه گهوره و فراوانه کردوو؟ بهدیدى فاشستیانهی خۆت نیشتیمانت هەر گووشیوه و گووشیوه تا بهئەندازەى ژووری بچسوکى ژوان و سەرگەرمى و رق و کینەت لیکردوو.

کوا نیشتیمان؟! لهو ژووهره تاریکه زیندانیت کردوه! چما... خانه خراب؟! چما ئەو کردهوت بهسەر ئەو نیشتیمانه نازادو جوانهت، هیناوه؟! ئەو سەردهمه کهست قبول نهبوو، نیشتیمانت ته نیا بو خۆت قۆرخ کردبوو، پشکی کهست نهدهدا!

ئیسنا که نیشتیمانت لهدهس دهچوو، یا ته نیا له تیکی بچووکت بو ماوه تهوه، تازه به تازه به شوپن ههفال و شه ربک و هاوکارا دهگه پتی؟ دواى چى؟ تازه زهحمه ته، مال خراب! ئیتر دنیا گۆراوه.

لهو چه مووشیبه دهس ههلبگره، به شوپن ریگه یه کی چاکترا بگه ری. ئیسی ئاو به جۆگه کهدا نایه ته دواوه. دهمناسی، خانه خراب، که من ئەوه نیم به زهیم به دۆراوانا بیت، نهک شایه کامیش به کهس ده بهم. هه نده و بهس!

(ح)

ئەدی تو، که له پال دیوار، خۆت هه شارداوه، به پشتیوانی من و هه فالان، خه ربک بووی بی به ئیمپراتۆری میکروفۆن و لاپه ره کان، له خۆت تیکت داوه، وهک منالێ بوو که شووشه کانی بشکیتی و په نجهی برینداری، ئەمجا گریان و هاواری لی ههستی و په نا بو دایکی بیات. تو، مال خراب، له پای چیدا له خۆت نهگه یشتی و، زوو له خۆبایی بووی و له بهرزاییه وه، به رهو نیو چلپاو خلیسکاو. له من هیچ که من به بووه ته وه، لی تو

له جیاتی په ره ره هه ندی گه نجی پاک و نیازباکت هانداوه تاتیرو به رد لهو کیتوه دیرینه بگرن. کیتوه که، مال خراب، له جیگه ی خۆی قایمبووه، نه تیر، نه به رد له بهرزایی که مناکاته وه، مه گه ره هندی تاشه به ردی زیاده و وشکه دره ختی رزیوی لی بیته وه، که بیته مایه ی بارسوکی کیتوه که.

چما وه هات به سەر ئەو گه نجان هینانه وه، که وه ختی بینه وه سه رخۆبان و وه همه کانی ده رخوار دنیان داو، بره و پینه وه، ده بین که تیرو به ردیان له خۆبان گرتوووه، ته نیا خۆبان له بناری نشیوی چیاکان داماون. ئەو کاته رهنگه به ردو تیره کان هه لبگر له تو، خانه خراب، بیگرن. ئەوه یاسای ژیا نه.

دیالیکتیکی گه ردوون هه میسه شته کان ده باته وه سه ربک و هاوسه نگی په یوه ندی بوونه وه ره کان راسته کاته وه.

هه ناسه تان سه رد مال خرابان!

ئه ری گه لو، خانه خرابان!

هیچ لهو «یاخیبوونه» منالانه یه دهسگیرتان نابێ.

هه میسه به ردو تیر بو سینگی خۆتان ده گه ریته وه!

چاکه به چاکه ده گه ریته وه، خراب به خراپه...

ئەو چند دیره نه گازه نده یه، نه گله یی و ره خنه یه، ته نیا خویندنه وه ی واقیعی حاله! ته زیش ئالووده ی ئەو جیهانه چه واشه کراوه م!

لی، مخابن، ئەو که سانه ی له نیومانا پاک و خاوین و ره سه ن بوونه... ئەوانیش رزگاریان نه بووه، پرسێ چلپاومان به ریان که وتوووه، به ناگری ئیمه وه سووتاون. ئەوهش، به داخه وه، یاسایه کی دیکه ی ژیا نه که له ئاگر و تۆفانه گه وه ره کانا «تهر و وشک پیکه وه ده ستووتین!».